

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ταινροῦς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάνι, Κ. Γ. Ζησίον καὶ Ι. Μ. Δαμβέρη διευθυνόντος.

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ

ΕΙΣ 20.000

ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ

ΚΑΙ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ

ΔΩΡΕΑΝ

Η ΔΙΤΤΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Εἰς τὸν Θεὸν ὀφείλονται τὰ τρόπαια τοῦ Ἰαπωνικοῦ στόλου.

Ναύαρχος Τόγκο

Εἰς τὴν πίστιν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν εὐσέβειαν πρέπει ν' ἐποδῶσμεν τὴν ἐπιτυχίαν τῶν Ἰαπωνικῶν ὀπλων.

Ὁ Μικάδος

Τὸ ὕψιστον καθήκον τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν εἶναι ἡ θρησκευτικὴ τῶν στρατιωτῶν ἀγωγή.

Φὼν Σχέλενδορ

Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Γερμανίας

Εἰς διττὴν ὀφείλομεν ν' ἀποβλέψωμεν ὀργάνωσιν τοῦ στρατοῦ ἡμῶν, ὅπως πράγματι παρασκευάσωμεν αὐτὸν ἄξιον τῆς μεγάλης ἀποστολῆς του. Καὶ εἶναι ἀληθῶς μεγάλη, ἀπαράβλητος. Διότι καὶ οὐδεὶς ἄλλος στρατὸς ἔχει προορισμὸν τόσον μικρὰν χώραν νὰ φρουρήσῃ καὶ μεγαλώσῃ καὶ τόσους δούλους ἀδελφοὺς νὰ λυτρώσῃ καὶ τόσον θλιβεράν ἦτταν νὰ ἐκδύσῃ καὶ τόσον ἐνδοξον παρελθόν νὰ δικαιώσῃ. Τῆς διττῆς ὁμῶς ὀργάνωσεως μόνον τὴν μίαν, ὅψιν, τὴν τεχνικὴν, πρέπει νὰ περιμένωμεν ἀπὸ τοὺς ξένους ὀργανωτάς.

Τὴν ἑτέραν ὅψιν ὡς ἐξ Ἰσοῦ κατηγορηματικὴν ἐντολήν τοῦ Ἑλλ. λαοῦ δεόν νὰ θεωρήσῃ ἡ ἀντιπροσωπεῖα τῆς χώρας, κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, καθ' ἣν, ἐπιχειρεῖ νὰ θέσῃ θεμέλια στρατοῦ ἀραγῇ καὶ ἀδιάσειστα.

Εὐνόητον ὅτι πρόκειται περὶ τῆς θρησκευτικῆς τοῦ στρατοῦ ὀργάνωσεως, ἀνευ τῆς ὁποίας οὐ μόνον ἄσκοπος καὶ ἀνωφελὴς ἀλλὰ καὶ καταστρεπτικὴ πᾶσα ἄλλη.

Θὰ ἤρκει ν' ἀρυσθῶμεν ἐκ τῆς Ἑθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας τὰς ἀναμφισβητήτους ἀποδείξεις τῆς δυνάμεως, ἣν παρέσχεν ἡ εὐσεβεία εἰς τὰ ἐλληνικὰ ὅπλα διὰ τὰς καταστάσεις αὐτὰ νικηφόρα. Ἀλλὰ οὐδ' ἐκείνους, οἵτινες δὲν θέλουν νὰ στρέψουν τὸ βλέμμα πρὸς τὸ παρελθόν, διότι κηρύττουσιν ὅτι ἡλλαξεν ὁ κόσμος καὶ αἱ ιδέαι καὶ αἱ μέθοδοι, — δι' ἐκείνους θὰ ἐπιχλεσθῶμεν ὡς μαρτυράς τὰς ἱστορίας τῶν νεωτέρων πολέμων, ἵνα ἐπαναλάβωμεν μετ' αὐτῶν ὅτι στρατοὺς μὴ ἔχοντα ἀκράδαντον πεποιθησιν ἐπὶ τὴν θεῖαν ἀντίληψιν, πορευομένους πρὸς τὰς μάχας ἀνευ προσευχῆς, καὶ ἀγωνιζομένους ἀνευ πίστεως πρὸς τὴν ἐξ οὐρανοῦ συμμαχίαν, στρατοὺς τοιούτους τοῦδ' ὁλως ὠφέλησαν τὰ ἄλλα αὐτῶν ἐφόδια ὅσον ἄφθονα καὶ ἀν' ἦσαν.

Οὐδὲ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ ἡθικὴ ὀργάνωσις δὲν χρήζει μακρᾶς ἐπίσης προπαρασκευῆς. Τοῦναντίον δεόν νὰ προηγήται αὕτη, σπειρομένη ἐν τῷ οἴκῳ, ριζομένη ἐν τῷ σχολείῳ, ἀλλ' ὑπὸ τὰς σημαίας λαμβάνουσα τὴν ἐπιμελεστέραν αὐτῆς καλλιέργειαν, ἵνα ἀναδῶσθαι τὰ ἐκείνη τῆς στρατιωτικῆς ἀρετῆς, εἰς τὴν ἐξησφαλισμένον πάντοτε ὑπῆρξε τὸ ἥμισυ τῆς νίκης. Διότι οὔτε φόβος τοῦ νόμου, οὔτε ἡ ξηρὰ ἐκτέλεσις τυπικοῦ καθήκοντος ἀλλ' ἡ θρησκεία εἶναι ἐκείνη, ἥτις ἐξωραΐζει τὴν περὶ τὴν ἀντιπάλην, ἥτις ἐμπνέει τὴν αὐταπάλην, ἥτις ἐνδυναμώνει τὴν φιλοπατρίαν καὶ ἐνθρονίζει ἐν ταῖς καρδίαις τὸ αἰσθημα τῆς τιμῆς.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Α' Νηστειῶν

(Ἰωάν. 1, 44, 52)

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὗρίσκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ² ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. εὗρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ ³, καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὗρήκαμεν, Ἰησοῦν ⁴ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ ⁵. ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι καλὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ Φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε. εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ ὅλος οὐκ ἔστι. λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ· πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σὲ Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῇν εἰδόν σε. ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· ραβδί, σὺ εἰ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἰπὼν σοι, εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει. καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ⁷. ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. ⁸

Σημειώσεις.

- 1) Γαλιλαία=Ὁὗτως ἐκαλεῖτο τότε ἡ βόρειος Παλαιστίνη
- 2) Βηθσαϊδά=κατὰ τὴν δυτικὴν παραλίαν τῆς Γεννησαρέτ πλησίον τῆς Καπερναούμ.
- 3) Ναθαναὴλ ὁ πρὸ ἄλλοις εὐαγγελισταῖς Βαρθολομαῖος. Ναθαναὴλ τὸ κύριον ὄνομα, Βαρθολομαῖος δὲ τὸ ἐπίθετον, σημαίνει υἱὸς Ὀκλεμά.—5) Ναζαρέτ ἐν τῇ κατὰ Γαλιλαίαν.—6) Οὐδὲν περὶ Ναζαρέτ οἱ προφῆται προηγγείλαν. Εὐλόγως δὲ ὁ Ναθαναὴλ παρετήρησεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ περιμένωμεν ἀγαθὸν τι ἐκ Ναζαρέτ, ἥτις ἦτο μικρὰ καὶ ἀφανὴς κωμὴ.
- 7) Ἀμὴν ἢ ν=λεῖτε εβραϊκῇ, ἥτις προτασσομένη τοῦ λόγου ἐρμηνεύεται· ἀληθῶς, καὶ ἐπαναλαμβάνουμένη ὡς ἐνταῦθα, εἶναι ὑπερβολικῶς βεβαιωτικὴ.—Εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου ἰσοῦται τῷ γένει τοῦ.—8) Διὰ τῶν λόγων τούτων ἐννοεῖται ὅτι ἐν τῇ δι' αὐτοῦ ἀνοικθείσῃ κοινῇ μεταξὺ τῶν πιστευόντων εἰς αὐτὸν καὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρχαίου ἐν γένει κόσμου, καὶ ἀπ' ἐτέρου τῇ δι' αὐτοῦ μέλλουσῃ νὰ ἐνασκηθῇ θεῖαν καὶ ὑπεράνθρωπον δυνάμιν.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Η ΠΙΣΤΙΣ ΠΑΝΤΑ ΔΥΝΑΤΑΙ

Ἐκ τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου ια', 24—40

Εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ μάλιστα εἰς τὰς ἐπιστολάς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εὗρισκόμεν συχνὰ νὰ ἐγκωμιάζεται ἡ πίστις καὶ νὰ ἐξαιρεται ἡ ἀπειροὶ αὐτῆς ἀποτελέσματα. Πρὸ πάντων ὁμῶς ἡ ἀνεγνώστεισα ἀποστολικὴ περικοπή με θαυμασίαν δυνάμιν λόγου καὶ με παραδειγματὰ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀγ. Γραφῆς ἀποδεικνύει τὴν σωτηριωδὴ αὐτῆς δυνάμιν. Ἀπὸ προηγουμένου ὁ Ἀπόστολος ἀπεδείκνυεν ὅτι ἡ χριστιανικὴ θρησκεία εἶναι ἐκείνη ἀκριβῶς ἡ θρησκεία, τὴν ὁποίαν ὑπέσχετο ὁ Θεὸς διὰ τῶν προφητῶν

του και διὰ τὴν ὁποίαν ὡς ποροτοιμασίαν καὶ προπαρασκευὴν ἔδωκε τὸν Μωσαϊκὸν νόμον, ἐξάγει τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀφοῦ τοιαύτη θεία καὶ ἀληθὴς εἶναι ἡ χριστιανικὴ θρησκεία, ὀφείλουμεν νὰ πιστεύωμεν ἀδιστακτικῶς εἰς τὰς δοθείσας ὑποσχέσεις καὶ ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ἡ πίστις ἡμῶν θὰ ἀνταμειβθῇ καὶ θὰ βραβευθῶσιν οἱ ὑπὲρ αὐτῆς ἀγῶνες καὶ κόποι μας, καθὼς τοῦτο συνέβη καὶ εἰς τοὺς ἀγ. ἄνδρας τῆς Π. Διαθήκης· καὶ ἀρχίζει τὴν διὰ παραδειγμάτων ἀπόδειξιν. Ἀφοῦ δὲ πρῶτον ἀνέφερε τοὺς πρὸ τοῦ νόμου ἁγίους ἄνδρας, μεταβαίνει ἀκολούθως εἰς τὸν Θεόπτην Μωϋσῆν, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ περισσότερον ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνώστων του, ὅχι μόνον διότι μέγα σέβας ἔτρεφον πρὸς αὐτὸν οἱ Ἑβραῖοι, ἀλλὰ καὶ διότι, ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων ὑπὸ τὰς ὁποίας ἔζησε καὶ ἐκ τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον ἐνήργησε, παριστᾷ ἑκτακτον πρότυπον ἀληθοῦς πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὸν Θεόν. Καὶ πράγματι· παῖδες δὲν θὰ θαυμάσῃ τὴν γενναιοφυσίαν του, ὅταν ἀκούσῃ εἰς τὴν σημερινὴν ἀποστολικὴν περικοπὴν ὅτι μόλις ἐμεγάλωσε καὶ ἔμαθε τὴν καταγωγὴν του, μόλις ἐγνώρισε τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων του, οὐδ' ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἐδίστασε νὰ περιφρονήσῃ καὶ παλάτια βασιλικὰ καὶ δόξας καὶ τιμὰς καὶ αὐτὸν τὸν βασιλικὸν θρόνον τῆς Αἰγύπτου καὶ νὰ προτιμήσῃ τὰς ταλαιπωρίας, τὰς ὁποίας ὑπέφερον οἱ ὁμόφυλοί του ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους; Ἦτο θετὸς υἱὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν του ὅλα τὰ πλοῦτη καὶ ὅλους τοὺς θησαυροὺς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ παλατιοῦ, καὶ ὅμως ὅλα αὐτὰ τὰ ἔφησε καὶ ἐθεώρησε μεγαλύτερον πλοῦτον τὰ αἰώνια ἀγαθὰ, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἀνταμειβεῖ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι χάριν τῆς πίστεως ὑποφέρουσι κακουχίας καὶ ταλαιπωρίας. Ἀφοῦ δὲ ὁ θεὸς Ἀπόστολος καὶ τὴν δυνατὴν συντομίαν ἀκολούθως διηγῆθαι τὰ μεγάλα κατορθώματα, τὰ ὁποῖα οἱ μετὰ τὸν Μωϋσῆν ἄγιοι ἄνδρες τῆς Π. Διαθήκης κατώρθωσαν διὰ τῆς πίστεως, τὰς θλίψεις καὶ κακουχίας, εἰς τὰ ὁποῖα χάριν τῆς πίστεως ὑπεβλήθησαν, ἐπιφέρει κατόπιν ὅτι ὅλοι οὗτοι, μολοντί τούσα ὑπέστησαν ὑπὲρ τῆς πίστεως, μολοντί διὰ τῶν παθημάτων καὶ τῶν κατορθωμάτων αὐτῶν ἐμαρτυρήθησαν καὶ ἐχαρκτηρίσθησαν ὡς ἀνθρώποι τοῦ Θεοῦ, ἐν τούτοις δὲν ἀπῆλυσαν ἀκόμῃ τελείαν τὴν οὐρανίαν μακαριότητα, διότι ὁ Θεὸς προῦνῃσεν δι' ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι ζῶμεν εἰσέτι καὶ ἀγωνιζόμεθα ὑπὲρ τῆς πίστεως, καλύτερόν τι καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ἐξῆς: νὰ μὴ ἡμεῖς μεταβῶμεν ἐκεῖ, ὅποτε ὅλοι ὁμοῦ οἱ καλῶς ἀγωνισθέντες θὰ ἀπολαύσωσι πλήρη καὶ τελείαν τὴν οὐρανίαν μακαριότητα. Ὅσον γλυκεῖα καὶ παρήγορος εἶναι δι' ἡμᾶς ἡ ἐνός μὲν δεικνύει τὴν ἄκραν τοῦ Θεοῦ ἀγαθότητα· Αὕτη ἀφ' ἀκριβοῦς δικαιοσύνην, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐνθαρρύνει ἡμᾶς καὶ τὴν ἀκολουθήσωμεν τὸ παραδειγμα ἐκείνων, βέβαιοι ὄντες ὅτι Δὲν θέλει ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἀδικήσῃ διὰ μόνον τὸν λόγον δι' ἐγεννήθημεν καὶ ἐξήσαμεν ὑστερον ἀπὸ ἐκείνου. Θέλει ὅλοι ἀληθινὰ τέκνα του, τὴν ἰδίαν νὰ ἡγωνίσθησαν, ὅλα τὰ μακαριότητα. Ὅσον ἀξία τῆς εὐγνωμοσύνης μας εἶναι μία ταπεινότης τοῦ Θεοῦ πρόνοια περὶ ἡμῶν; Ὅσον πρέπει νὰ μᾶς ἐνθαρρύνῃ καὶ νὰ μᾶς ἐνθαρρύνῃ ἡ σκέψις ὅτι ὀφείλομεν νὰ ὀφειλόμεν ἀξιοί μιᾶς τόσο ἐννοικῆς δι' ἡμᾶς προνοίας. Διὰ τὸν ὅλον κόσμον, χριστιανέ, ὅταν αἱ θλίψεις τοῦ βίου καὶ οἱ πειρασμοὶ ἀμουν νὰ ὀλιγοπιστῆς, πρόστρεξον μετὰ πεποιθήσεως εἰς τὴν ἀγίαν Γραφήν, λάβε αὐτὴν μετὰ πόθου εἰς τὰς χεῖρας

σου καὶ ἀνάγῃ μετὰ προσοχῆς τὴν ἀποστολικὴν
κηπὴν. ἢν ποτ' ὀλίγου ἤκουσες καὶ ἄμεσως φέρε εἰς τὸν
σου τὴν παύς σε ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ καὶ θὰ ἴδῃς ἐν
στιγμῇ τὴν θαυμασίαν ἀλλοίωσιν τῆς δεξιᾶς τοῦ
στοῦ. Φιλόξ ἀγία καὶ ἱερὰ ἐξαφῆς ἐν τῇ ψυχῇ σου
πτομένη, θὰ κατακάσῃ ὡς ξηρὸν χόρτον τὴν δειλίαν
τὴν ἀποθάρρουνσιν καὶ ἐκ τῆς τέφρας αὐτῶν ἀγλαὸν θὰ
στήσῃ τὸ δένδρον τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλπίδος εἰς τὸν
διοτι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου θὰ περάσῃ ὅλη ἡ γοργία
μεγάλων καὶ ἀγίων ἀνδρῶν τῆς Π. Διαθήκης, οἱ ὅποιοι
τῆς πίστεως καὶ διὰ μόνῃς τῆς πίστεως, πίστεως
σταθεᾶς καὶ ἀσφαλεύτου, δι' ἀφοσιώσεως ἐξ ὁλοκλήρου
τὸν Θεὸν καὶ τὸ θεῖον αὐτοῦ θέλημα, εἶδον ἐπὶ τῇ
πληρουμένῃς ὅλας τάς εἰς αὐτοῦ ἀδελφὰς ἐμπνευστάς.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ

Στους Καλαορτύτας στὰ βουνὰ σκόνονται μοιρολόγια
Κ' ἐκεῖ σιμὰ 'στὰ Γιάννηνα μεγάλη ζόδια ἀκούω.
Τὸ Γιάννη Λάμπρο ἔακουστέν, τὸν τρανοξακουσμένον
Κ' ἀποφασίσαν τὰ σκυλιὰ τὸν ἔγουνε ριγμένον
Ἕνα πουλί, ὅαν τ' ἄκουσεν, ἐπέταξε κ' ἐπῆγε
Στὰ ἀγγελα τῆς φυλακῆς καὶ τῷδωκε χαμπέρι,
Πουλί πετούμενο ἦτανε κι' ἀνθρώπου λαλοῦσε.
— Γιάννο μ', ἂν ἔγης κρίματα, ἂν ἔγης κι' ἁμαρτίαι,
Γιὰ κορδε τὸν πνευματικὸ γιὰ νὰ σὲ ἔξαγορέψῃ,
Κι' ἂν ἔγης καὶ μηνύματα στὸ ταῖρι σου νὰ στείλῃς
Πές τα μου ἐμένα, Γιάννο μου, πηγαῖνω καὶ τὰ λέω.

ΕΘΝΙΚΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ

Ὁ λεγόμενος μαλλιαρισμὸς καὶ χυδαῖσμός, καίπερ
οὐσίαν οὐδὲν ἰσχύσαι δυνάμενος, ὅμως καὶ οὕτω λόγι-
τῇ γλώσσῃ τοῦ Γένους ἐπιφέρει ἱκανὴν καὶ ἀνωμα-
λίαν καὶ ἀτασθαλίαν εἰσαγεῖ ἐπιζημίον, ἀπὸ δὲ ἀπόψεως
καὶ ἀποτελεῖ τοῦτ' αὐτὸ μόλυσμα δεινόν, ὅπερ, ἐάν
ἐλεύθερον, μεγίστος δύναται, ἵνα πενήνῃ εἰς τὸν
ὄργανισμὸν καταστροφάς, ἐν τοῖς παρούσι μάλιστα καὶ

Μαλλιαρὰ γλώσσα εἶναι ἢ μόλυνασα ἐν τῇ γνωστῇ
φράσει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον
Τοιαύτῃ γλώσσᾳ δὲν ὑπάρχει οὐδαμοῦ, κανεὶς Ἑλλη-
νὸς οὐδεὶς αὐτὴν, εἶναι ἀποκνήμα τῆς νοσοῦσης φαντασίας
καὶ ἐξηγμένων καὶ ἀξία ἀναθέματος.

Ἰωακείμ Γ' Πριγκίπισ

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

ΑΠΟΣΠΑΣΘΕΙΣΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Η ΚΑΚΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΥΤΗΣ

Ὁ ὄρκος, οὐτινος ἐπίσης συχνότατη ποιοῦνται
 ἡμέτεροι, ἀνακράζοντες καὶ ἐν ταῖς ἐλαχίσταις
 «Μὴ τὸν Θεόν», εἶναι παράπτωμα δεινὸν καὶ
 κτέον. Ὁ ὑποπίπτων εἰς αὐτὸ δεικνύει ὅτι εἶναι οὐ
 καὶ ἀνάξιος πίστεως εἰς αὐτὸ δεικνύει ὅτι εἶναι οὐ
 ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ τούτου ἕνεκα καταφεύγει
 οὐ διαλέγεται. Ὁ ὀρκιζόμενος οἶονε λέγει εἰς τὸν
 οὐχὶ εἰς τὴν ἀξίαν μου, τὴν τιμὴν μου, τὴν εὐλο
 γίαν τοῦ Θεοῦ, ὃν ἐπικαλοῦμαι μάρτυρα
 ναι, ἀλλὰ καὶ εἶναι πράγματι ἀνάξιος πίστεως

ο τοιοῦτος, οὐδόλως ἤθελεν εὐρεθῆ εἰς τὴν ἀνάγκην
αἰώσῃ διὰ τῶν ὅρκων τοὺς λόγους αὐτοῦ. Τοὺς λό-
γους τῆς τιμίου καὶ εἰλικρινοῦς πιστεύουσιν οἱ ἄνθρωποι καὶ
ἐκ τῶν. Ὁ ἄνθρωπος, ὡς λέγει καὶ ὁ Πυθαγόρας, πρέ-
πει οὕτως ὥστε νὰ γίνεταί πιστευτὸς δι' ἑαυτοῦ
οὐχὶ διὰ τοῦ Θεοῦ, ἥτοι νὰ βεβαιώσῃ τοὺς λόγους αὐ-
τοῦ διὰ τοῦ εἰλικρινοῦς βίου καὶ τῆς χρηστῆς αὐτοῦ διαγωγῆς.
Οὐχὶ διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ.
Ὁ ἔνεκα καὶ ὁ Χριστὸς συνέστησεν ὡς ὅρκον τὸ Ναὶ
καὶ Ὁὐ, οὐ¹. Ὁ ὀρκιζόμενος δύναται προσωρινῶς νὰ
ἰσχυρῇ τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ κάμῃ αὐτοὺς νὰ δώσωσι
πίστιν εἰς τοὺς ψευδεῖς αὐτοῦ λόγους, κατόπιν ὅμως ἀνα-
κατασκευάζεται ἡ ἀπατηλὴ αὐτοῦ διάθεσις, καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ
ἀρνεῖται. Ἐννοεῖται πλεον πιστευτοὶ οὐδ' ὅταν μετὰ μυρίων συν-
ομιλῶνται ὅρκων· τὸ δὲ δεινότερον, ὁ ὀρκιζόμενος, ὡς ψευδο-
νομιζόμενος, δὲν γίνεται πιστευτὸς οὐδ' ὅταν λέγγῃ
ἀλήθειαν. Κατὰ ταῦτα ὁ ὅρκος εἰς οὐδὲν συντελεῖ
εἰ μὴ ἵνα ὑποβιβάζῃ ἔτι μάλλον τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπου
ὀρκιζόμενος οὐδέποτε σχεδὸν ὠφελεῖται, συνήθως δι-
σέβεται εἰς τὸ πρῶτον ἀμάρτημα καὶ δευτέρον, ψευδο-
λογία καὶ ἐπιπορκῶν. Ὁ ὅρκος ἄρα πρὸς μὲν τὸ ψεῦδος
ἀναφέρεται εἰς εὐθὺν λόγον, πρὸς δὲ τὴν ἀλήθειαν εἰς ἀντι-
θέτον. Πολλοὶ καὶ συχνοὶ ὅρκοι μαρτυροῦσι πολλοὺς
καὶ ὀλίγην ἀλήθειαν· ὀλίγοι καὶ ἄραιοι ὅρκοι μαρ-
τυροῦσι ὀλίγα ψεύδη καὶ περισσοτέραν ἀλήθειαν. Ὁ ὀρκι-
ζόμενος εἶναι οὐ μόνον ψεῦστης, ἀλλὰ καὶ ὑποκριτής, διότι
ἐκ τῶν λόγων αὐτοῦ οὐ μόνον ἀποκρύπτει τὴν ἀλήθειαν
καὶ ὑποκρίνεται ὅτι εἶναι εὐσεβής, ἐνῶ δὲν εἶναι.
Ὁ ὅρκος, καὶ μάλιστα οἱ συνεχεῖς καὶ ἐπὶ μικροῖς κα-
τασκευάζονται ἀντικειμένους ἐπαναλαμβανόμενοι, οὐ μόνον αὐτὸ
ἀντικειμένον βλάπτουσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν
ὡς βλάβης πρόξενοι γίνονται, διότι ἔθνη μὲν ἄρουν
ἐμπιστοσύνην, ἣν ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι πρὸς ἀλλήλους
ὡς ἄνθρωποι, ἐνθέν δὲ ἐξασθενοῦσι τὸ θρησκευτικὸν συνα-
ίστημι, διασυρομένου συνεχῶς καὶ ἐπὶ οὐτιδανῶν ἀντικει-
μένων, τοῦ θεοῦ ὀνόματος.

τὰ βδελυρὰ καὶ βλαβερὰ ἐλαττώματα τῶν ὑβρισ-
343 τασφημιῶν, τῶν ἄρῶν καὶ ὀρκίων, βλέπομεν ὑποπ-
97 τας παρ' ἡμῖν οὐ μόνον τοὺς γέροντας καὶ τοὺς ἄνδρας,
καὶ τοὺς νέους καὶ αὐτοὺς προσέτι τοὺς παῖδας. Καὶ
αὐτὴν ἡμέραν βλέπομεν καὶ ἀκούομεν καὶ αὐτὰ τὰ παι-
344 ρα, τὰ μὴ ἀποθέσαντα εἰσέτι τὸ νηπιακὸν χιτώνιο
ὄντα, βλασφημοῦντα, καταρώμενα καὶ ὀρκίζοντα
καὶ πόθεν ἐδιδάχθησαν οἱ παῖδες τὰ τοιαῦτα ἁμαρτή-
345 ρα, ἔτινα, ψυχὴν ἀγρίαν καὶ μοχθηρὰν δεικνύοντα, ἀ-
ντα εἰς τὴν ἀθωότητα καὶ ἀγαθότητα τῆς παιδικί-
ας; Βεβαίως ἐδιδάχθησαν ταῦτα παρὰ τῶν πρεσβυτέρ-
346 ων. Ὁ παῖς, μιμητικώτατος ὢν καὶ μὴ δυνάμενος εἰσε-
λακρῖν τὸ κακὸν ἀπὸ τοῦ καλοῦ, ἀπομιμεῖται πᾶν τὸ
πίπτον εἰς τὰς αἰσθήσεις αὐτοῦ ἀδιακρίτως. Ἀκού-
347 ῃς ἄλλους καὶ μάλιστα τοὺς πρεσβυτέρους ὑβρίζοντας καὶ
βλασφημοῦντας; ὑβρίζει καὶ αὐτὸς καὶ βλασφημεῖ. Ἀκού-
ῃς ἄλλους καταρωμένους ἢ ὀμνύοντας; καταρᾶται καὶ
348 ὁ καὶ ὀμνύει. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν πράττει ταῦτα ὁ
παις ἀσυνείδητος, εἰτα δὲ μετὰ συνειδήσεως. Τὰ παραπτώμα-
τα προξενοῦσι μείζονα βλάβην εἰς τὰς καρδίας τῶν νεο-
349 τέρων ἢ εἰς τὰς τῶν πρεσβυτέρων· ταῦτα παρὰ μὲν τα-
πρεσβυτέροις μαρτυροῦσι, παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις ποιοῦ-
350 σιν ἁγρίαν καὶ μοχθηρὰν. Τὸ νὰ ὑβρίξῃ καὶ βλασφημεῖ
καὶ καταρᾶται καὶ νὰ ὀμνύῃ ὁ γνησῆας ἐν ἁμαρτίαις καὶ
351 ἐν πεπληρωμένῃ παθῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, εἶναι εὐνό-

τον καὶ φυσικόν, ἀλλὰ τὸ νὰ περιπίπτῃ εἰς τοιαῦτα παρὰ-
πτώματα ὁ νέος καὶ μάλιστα ὁ φύσει ἀθῶος καὶ ἀγαθὸς
παῖς, εἶναι τι ἀκατάληπτον καὶ παρὰ φύσιν τὰ σφάλματα
ταῦτα, ἐμφωλευσάντα ἅπαξ εἰς τὴν παιδικὴν ψυχὴν, κατα-
μαραίνουσι τοὺς ἐν αὐτῇ βλαστοὺς τῆς ἀπλότητος καὶ εὐ-
θύτητος, τῆς ἀωότητος καὶ ἀγαθότητος, ἀντ' αὐτῶν δὲ
παράγουσι τὰς ἀκάνθας καὶ τὰς τριβόλους τῆς πονηρίας καὶ
τῆς ἀπάτης, τῆς ἀγριότητος καὶ μοχθηρότητος. Ἐνὶ λόγῳ
τὰ σφάλματα ταῦτα, κατακρατῆσαντα ἅπαξ τῆς νεανικῆς
καὶ παιδικῆς ψυχῆς, μεταβάλλουσι τοὺς νέους καὶ παῖδας
ἐπὶ ἀθῶων εἰς ἀμαρτωλοὺς, ἀπὸ ἀγαθῶν εἰς κακοὺς, ἀπὸ
ἀγγέλων εἰς διαβόλους.

Ἐντεῦθεν ἐπεταί ὅτι πᾶς γονεὺς, πᾶς διδάσκαλος, πᾶς ἄρχων καὶ καθόλου πᾶς πολίτης ὀφείλει οὐ μόνον νὰ διορθοῖ, ἀλλὰ καὶ νὰ προλαμβάνῃ τὰ παιδικὰ σφάλματα καὶ ἀμαρτήματα τῶν νέων καὶ παιδῶν. Τοῦτο δὲ κατορθοῦται διὰ τὴν ἐξῆς μέσων καὶ τρόπων· α') Οὐδέποτε πρέπει ἐνώπιον τῶν νεωτέρων νὰ ἀναισχυντῶσιν ἢ κακολογῶσιν οἱ πρεσβύτεροι, ἢ, κατὰ Πλάτωνα εἰπεῖν, ἕκαστος τῶν πρεσβυτέρων ὀφείλει νὰ προσέχῃ ἀμήποτε τις αὐτὸν ἰδῇ τῶν » νέων ἢ καὶ ἐπακούσῃ δρῶντα ἢ λέγοντά τι τῶν αἰσχυρῶν » ὡς ὅπου ἀναισχυντοῦσι γέροντες, ἀνάγκη καὶ νέους ἐν- » ταῦθα εἶναι ἀναιδεστάτους». 1 Ἐπειδὴ δὲ οἱ νεώτεροι ἀπομιμῶνται εὐκολώτερον τοὺς μεθ' ὧν συνήθως ἀναστρέφονται, διὰ τοῦτο πρέπει πρὸ πάντων οἱ γονεῖς, οἱ διδάσκαλοι, οἱ παιδαγωγοὶ καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπηρεταὶ οὐ μόνον τὰς σκανδαλώδεις πράξεις, ἀλλὰ καὶ τοὺς σκανδαλώδεις καὶ κακοὺς λόγους νὰ ἀποφεύγωσι, παρισταμένων τῶν νεωτέρων· β') Οὐδέποτε πρέπει νὰ ἐπιτρέπωμεν εἰς τοὺς νεωτέρους νὰ κακολογῶσιν, ἀναλογιζόμενοι ὅτι αλόγως ἔργου νὰ κακολογῶσιν. 2 Ἐὰν δὲ ποτε ἰδωμέν τινα ἢ ἀ- » σκίῃ» κατὰ Δημόκριτον. 3 Ἐὰν δὲ ποτε ἰδωμέν τινα ἢ ἀ- » σκίῃ» κατὰ Δημόκριτον. 4

1 Точ. 5,129.

2 Πλουτ. περὶ παίδ. ἀγ. 14.

3 Χρυσοστ. ὁμιλ. Δ' εἰς τοὺς ἀνδριάντας.

4 Ματθ. ε, 44.

νά νοηθῇ ἄνευ χρηστών ἡθῶν, ὁφείλουσι νὰ μελετήσωσιν ἐμβριθῶς καὶ κατανοήσωσιν ὀρθῶς τὰ ἀθάνατα ἐκείνα λόγια τοῦ φιλοσόφου Ἀριστοτέλους· ὅπως οὖν αἰτχολογίαν πρὸς τῆς πόλεως, εἴπερ ἄλλο τι, δεῖ τὸν νομοθέτην ἐξορίζειν πρὸς τοῦ γὰρ εὐχερῶς λέγειν ὅτι οὖν τῶν αἰτχῶν γίνεται καὶ πρὸ ποιεῖν σύγγυς· μάλιστα μὲν οὖν ἐκ τῶν νέων, ὅπως μὴτε λέγωσι μὴτε ἀκούωσι μὴδὲν τῶν τοιούτων.

Ταῦτα γράφων ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ἀθανάτοις αὐτοῦ Πολιτικοῖς¹ οἶονεῖ ἔλεγεν εἰς τοὺς νομοθέτας καὶ ἄρχοντας πάντων τῶν αἰῶνων καὶ πάντων τῶν ἐθνῶν· ὅτι Ἀκούσατε νῦν, οἱ διευθύνοντες καὶ διοικούντες τὰ ἔθνη καὶ τοὺς πλοῦς· Θέλετε νὰ ἐξορίσῃτε ἐκ τῶν πόλεων τὰ κακουργήματα; ἐξορίσατε ἐξ αὐτῶν τὰ κακολογήματα· διότι ἐκ μικρῶν ἀφορμῶν μεγάλα ἐπέρχονται ἐπακολούθημα.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Συμβαίνει δυστυχῶς, κύριοι, ἐκτὸς ἡμῶν ἐν λάθος, τὸ νὰ παρεξηγοῦν τὴν θέσιν ἡμῶν· δὲν ἐννοοῦν οὐδὲ Ἕλληνισμός δμοιάζει μὲ ἐν σῶμα ὁργανικὸν τρόπον τινά, τὸ ὁποῖον παθαίνεται ὁλόκληρον ἅμα ἐν μέρος αὐτοῦ προσβληθῇ· καὶ διὰ τοῦτο εἶδετε οὐ, ὅταν τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης ἡγήρεθῃ, ἡλεκτριζμός κατέλαβε πάντα Ἕλληνα, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκετο, καὶ θυσιᾶς περιουσιῶν καὶ αἱμάτων προσεφέροντο ἀφειδῶς καὶ εἰς οὐδὲνα ἦτο δυνάμις νὰ ἀνταχθῇ εἰς τὸ ρεῦμα, τὸ ὁποῖον εὐρεῖ τότε δλον τὸν Ἕλληνισμόν. Καὶ τὸ ρεῦμα αὐτὸ τῆς ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως κατεκρύνετο τότε τὴν κοινωνίαν· καὶ ἡς μᾶς χρησιμεύει ὡς μάθημα τοῦτο τῆς διαγωγῆς καὶ τῶν σχέσεων μας, τὰς ὁποίας ὀφείλομεν νὰ διατηρῶμεν τοῦ λοιποῦ πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἀδελφούς μας. Ὅς ἐννοήσωμεν, οὐ συνδεόμεθα διὰ δεσμοῦ ἀρρήκτου· Ὅς ἐννοήσωμεν αὐτὴν τὴν θέσιν, θὰ ἐξακολουθῶμεν νὰ σκεπτόμεθα περὶ αὐτῶν ὡς σκεπτόμεθα περὶ ἡμῶν, νὰ μεριμνῶμεν περὶ τῆς τύχης αὐτῶν ὅπως καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας. Τὸ κίνημα τὸ τελευταῖον, ἡς χρησιμεύει νὰ μᾶς διδάξῃ πού εὐρισκόμεθα.

Ἄλ. Κουμουνδοῦρος

1 Α'. ἡ Ζ', 17.

Ἡ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝ. ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Γνωστοποιεῖ ὅτι

τὸ ἀτμόπλοιο αὐτῆς «Ἀθῆναι» ἀνεχώρησεν ἐκ Νέας Υόρκης διὰ Πειραιᾶ τὴν ἑσπέραν τῆς 18 τρέχοντος μὲ ὑπερπεντασίου ἐπιβάτας.

Ἡ προσεχὴς ἀναχώρησις τοῦ ἀτμόπλοιου τούτου ἐκ Πειραιῶς μέσῃ Καλαμῶν-Πατρῶν διὰ Νέαν Υόρκην γενήσεται τὴν 14ην Μαρτίου.

Ἐπειδὴ δέ, ὡς γνωστόν, κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ μεταναστευτικὴ κίνησις εἶναι μεγίστη καὶ προμηνύεται ἀθρόα ζήτησις θέσεων εἰδοποιῶνται οἱ μέλλοντες νὰ ταξειδεύσωσιν ὅπως σπεύσωσι καὶ ἐξασφαλίσωσιν ἐγκαίρως τὰς θέσεις των πρὸς ἀποφυγὴν παραπόνων.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Σωζόβεριχον. Κολώνια, Ἀρώματα
Μποτσάρκου.—Στοῦ Ἀρσακίου.

Ἡ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝ. ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Γνωστοποιεῖ ὅτι

τὸ ἀτμόπλοιο τῆς «Θεμιστοκλῆς» τελείως ἀνακαινισθὲν τελευταίως, ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς διὰ Νέαν Υόρκην μέσῃ Καλαμῶν-Πατρῶν ἀνυπερθέτως τὴν 26 Φεβρουαρίου, ὑπαρχούσης μεγίστης ζήτησεως θέσεων.

Εἰδοποιῶνται οἱ προτιθέμενοι νὰ ταξειδεύσωσιν, ὅπως δηλώσωσιν ἐγκαίρως τὰς θέσεις των.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως)

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ
ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ
ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ
ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Κερδίζουν ἀριθμοὶ 2.000.

Κέρδη κληρώσεως 200,000.

Κλήρωσις 27 Φεβρουαρίου 1911.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν «Πατριῶν»

Ἡ κ. Αἰμιλία Σημυριώτου ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ ἐκδόσεως τῶν Πατριῶν ἐτήσιαν δωρεάν τῆς ἐκ 25.
Ἡ κ. Βιργινία Καλλιάρχου ἐπίσης δρ. 25

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Μ. Σ. Λόουελ, Γρ. Β. Ἀγ. Σαράντα, θ. ν. ο. ν. Ε. Β. Κόρινθον, Π. Δ. Πορταρί, Ν. Βομβάκη, Δ. Α. Σουέζ, Ν. Χρ. Μηλιό, Κ. Χανιά, Ἀντ. Γ. Ὁδησσόν, Βλ. Κ. Κασί, Γ. Π. Μακρινέ, Ἀνδρ. Μ. Τύνδα, ἀπεστάλησαν.—Γ. Μ. Σμύρνην. Ἡ ἔγκαιρος ζήτησις τὴν ἀποστολὴν. Ἰσως ἀπὸ τοῦ μεθεπομένου φύλλου Θεωρῶμεθα εἰς τὸ δέκατον ἔτος, θὰ ἐκδοσθῇ Σμύρνην. Ὁ τόμος λήγει μὲ τὸ ἐπόμενον φύλλον, δίδονται πρὸς βιβλιοθήκην.—Μ. Σ. Χαρταλίου. Οὐδεὶς κάλλιον ἡμῶν ἀναγνωρίζει ταύτην, εἴθε δὲ νὰ ἡδυνάμεθα νὰ ἐφοδιάζωμεν πᾶσαν νέαν κοινότητα μὲ μίαν πλήρη σειράν τῶν 9 τόμων, τὴν τελὴν βᾶσιν καὶ τὸν πυρῆνα τῆς τοπικῆς βιβλιοθήκης ἀμφοτέροι αὐτολεῖσι σχεδὸν λέγετε. Ἀλλ' αἱ κρατούμεναι εἰσαί εἶναι ἀφιερωμέναι εἰς τὴν ἀπόσβεσιν τῶν παλαιῶν Ἐταιρείας (α'—δ' ἔτος) ὡς εἰμεθα ἀκόμη δέσμοι. παραδεχόμεθα δτι μία κοινότης ἔστω καὶ ἡ πτωχοτάτη λαμβάνει ἕνα τούλαχιστον δυνάμενον νὰ προσφέρῃ τὸ εἶδος τοῦ συμπολίτου του.—Γρ. Ν. Δ. ἡμεῖς αὖ Νέαι ἀποστολαὶ ἀπὸ τοῦ μεθεπομένου φύλλου, ὅποτε θὰ τροποποιήσῃ καὶ διακοπῇ ὑποδείχθηται ὑπὸ διαφόρων ἰδιᾶν σειράν, ἀλλὰ δὲν ὑπολογίζετε ποσοὶ στεροῦνται ἀναγραφόμενων ὡς δωρεᾶς.—Ν. Γ. Π. Μακρινέ, Κ. Θ. Μ. Ἀμμοχώστον. Ἀποστελλόμενα ὑπὸ τοῦ πολιν. Ἐπίσης ὅσον ἀφορὰ τὰ ταχυδρομικὰ καὶ ἡμεῖς. Ὑμεῖς δύνασθε νὰ πεμψῇτε κατὰ προαίρεσιν δωρεάν, ἐλπίσωμεν ὅμως ὅτι ἤρθησαν.—Δ. Σ. Χανιά. ὅψιν. Θεωρήσατέ το ἂν θέλετε ὡς ἰδιοτροπία τῆς Διευθύνσεως μὴ τὸ ἐπαναλάβετε διότι ἡ ἰδιοτροπία δηλωθεῖται καὶ ἄλλοι ἔμμενοι.

Πᾶν ἔγγραφο πρὸς τὴν Ἐταιρείαν ἀνευθύνεται

Τῷ κ. Ἰωάν. Μ. Δαυδέρῳ
Γεν. Γραμματεῖ τῆς Ἐταιρείας τῆς ὑπὲρ τῶν Πατριῶν
Ὁδὸς Νικηφόρου 3 Α

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ

Κεφάλαιον δρ. 5.000.

Ἔδρα ἐν Ἀθήναις. Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιῇ, Ἀργεῖ, Πάτραις, Πύργῳ, Κερκύρῳ, Κεφαλληνίῳ, καὶ Ἀμαλιάδῃ, Πᾶσα Τραπεζικὴ ἐργασία. Ταμιευτήριο μέχρι 5,000 δρ. πρῶτην ζήτησιν. 5 ο)ο μετὰ ἐν ἑξῆς

Τόκοι καταθέσεων

3 1/2 ο)ο	ἀπόδοσις εἰς πώλησιν
4 ο)ο	μετὰ τρεῖς
4 1/2 ο)ο	μετὰ ἕξ
4 1/2 ο)ο	μετὰ ὅσον
5 ο)ο	μετὰ δύο ἔτη
5 1/2 ο)ο	μετὰ τρία ἔτη

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1/2 ο)ο